

Chị Tôi

*Thế là chị ơi, rụng bông hoa gạo .
Ô hay trời không nín gió cho ngày chị sinh .
Ngày chị sinh trời cho làm thơ .
Cho nét buồn vui bốn mùa trần trở .
Cho làm câu hát để người lý lời .
Ngày chị sinh trời cho làm thơ vấn vương với sợi tơ trời .*

Tình riêng bỏ chợ tình người đa đoan (Nhạc Trọng Đài, thơ Đoàn Thị Tảo)

Hai chị em tôi mồ côi cha từ nhỏ, chúng tôi được mẹ nuôi lớn . Năm tôi lên 14 tuổi thì má cũng mất để lại hai chị em tôi đùm bọc lẫn nhau trong thế giới vô cùng phức tạp và nghèo khổ. Chúng tôi gặp khó khăn về mọi mặt từ tài chánh cho tới sự trống vắng về tinh thần, cuộc đời của chúng tôi thay đổi từ đó ...

Cái chết của má tôi như đem chị em tôi vào một thế giới khác hẳn. Chúng tôi như một con thuyền lênh đênh trên biển cả không biết đâu là bến bờ . Chị tôi phải bỏ học để lo buôn bán, lo tìm miếng ăn, cái áo cho tôi học thành tài. Mặc dù chị chỉ lớn hơn tôi có 3 tuổi, nhưng chị rất giỏi vấn, mọi chuyện từ trong nhà ra ngoài đều một tay chị lo hết. Chị bán các thứ từ trái cây, bánh trái, cho tới gạo cùi, đường đậu. Ai nấy thấy thế thì cũng đều thương chị hết, mong rằng sau này có thể rước chị về làm dâu .

Tôi cũng thương chị tôi lắm. Chị có mái tóc dài, thân người cao dong dong, mảnh khảnh và tràn đầy nữ tính . Chị có cặp ngực của một người con gái mới lớn, mơn mớn săn chắc và đầy đặn. Nếu nói về sắc đẹp thì chị không gọi là sắc xảo, nhưng chị rất có duyên, ai nhìn thấy thì cũng mến cũng thương, nhất là tính tình của chị thì nhu mì và đoan trang.

Mới đó thì má đã mất một năm và chúng tôi đã lớn hơn một tuổi, chị thì ngày ngày vẫn lo công việc, chạy đôn chạy đáo, còn tôi thì lo việc học hành và chỉ thỉnh thoảng giúp chị phân phối hàng hóa hay phụ giúp chị bán hàng. Chị bận lắm, không một phút nào nghỉ tay nên tôi ít khi được vui đùa bên chị như thuở nhỏ. Nhớ ngày xưa , khi còn má chúng tôi thường hay quấn quýt bên nhau, chị tôi hay giả làm cô dâu và bắt tôi làm chú rể . Tôi không thích lắm chơi trò này lắm nhưng vì chịu chị của tôi nên tôi phải làm, bù lại tôi được chị làm món bánh chuối nước dừa mà tôi thích. Chúng tôi chơi rước dâu qua những cây cầu khỉ . Chị tôi trích khăn đỏ trên đầu ra vẻ thích thú lắm. Chị bắt tôi bẻ nhánh hoa móng tay để cài lên đầu của chị, và kêu tôi bắt chước người ta nói với chị là "Anh yêu em lắm!". Lúc đó tôi vẫn mặc quần tà lỏn tay dặt tay chị, chúng tôi sánh vai bên nhau như là một cặp thật sự . Nghĩ lại thật là như mới ngày hôm qua, thời gian bay qua mau quá ! Nhánh hoa móng tay chỉ còn lại là kỷ niệm.

Bây giờ nhìn lại chị tôi bỗng thấy thương chị vô cùng . Nhìn chị lam lũ suốt ngày, quần áo của chị hầu như không có cái nào được lành lặn. Ngày ngày quần quật với số hàng bán ra mua vào, số tiền chị kiếm về không đủ cho chúng tôi lo ngày hai bữa cơm . Chúng tôi chỉ toàn khoai độn hay củ sắn để thay cho cơm . Chúng tôi nghèo rất mong tới , nhưng tình cảm gắn bó giữa hai chị em cũng đủ cho chúng tôi no lòng. Chị hay bảo với tôi là, "nhà mình nghèo, chị không lo cho em ăn mặc đầy đủ, nhưng chị ráng lo cho em ăn học tới nơi tới chốn theo lời ước nguyện của má trước lúc lâm chung". Mỗi lần chị nói như thế là tôi rơm rớm nước mắt và thấy thương chị nhiều hơn.

Nhà tôi nghèo thật, mái lá chỉ toàn lợp bằng liếp dừa từ lúc má tôi còn sống nên trông nó có vẻ xác xơ tiêu điều, căn nhà không đủ sưởi ấm cho chúng tôi mỗi khi trời nổi cơn gió bắc hay mỗi khi cơn mưa giông đổ đến, những khi đó chúng tôi phải thức suốt đêm để hứng nước mưa. Nhìn đôi vai chị ướt sũng, trán chị lấm tẩm mồ hôi, lưng chị đẫm ướt như con chuột lột tôi bỗng thấy thương chị quá, thương còn hơn chính cả mình, những lúc đó tôi hay lao vào giành lấy những công việc của chị đang làm, nhưng chị cứ nói là, "để chị làm cho, em lo nghỉ để ngày mai còn đi học". Tôi không nghe lời chị, tôi vẫn cứ giành làm, những lúc như thế thì chị chỉ biết lắc đầu và cười với tôi .

Trời gần sáng, khi cơn mưa đã tạnh, chúng tôi cũng mệt lã và ngủ thiếp đi trên giường, chị tôi ôm chặt lấy tôi để sưởi ấm cho tôi, tôi cũng ngủ thiếp đi một cách ngon lành trong vòng tay ấm áp của chị . Tiếng gà gáy vang lên làm cho tôi tỉnh dậy, ánh sáng ban mai soi yếu ớt xuống mặt chị và tôi có dịp nhìn kỹ khuôn mặt chị . Chị thật đẹp quá!, chị có cặp chân mày lá liễu, lông mi cong vành bán nguyệt , cái mũi dọc dừa, đôi môi mọng ướt không tô son nhưng vẫn đỏ hồng, gò má chị hây hây chắc có lẽ vì dầm sương dấy nắng . Nhìn chị đăm đăm, tôi bỗng thấy tình thương của chị cho tôi thật "bao la như biển Thái Bình", khi má tôi chết rồi thì chị tự coi mình chính là người má ruột của tôi, lo cho tôi từng li từng tí, từ cái ăn, cái mặc tới sự học hành của tôi .

Tôi gát tay lên trán, tập trung nhìn vào khuôn mặt bầu bĩnh trắng hồng của chị . Chị ngủ thật say sưa như một nàng công chúa ngủ trong rừng, người của chị tỏa ra một hơi ấm mà tôi cảm thấy thật ấm cúng trong lòng . Tôi nhìn chị chăm chăm không chớp mắt và thấy hài lòng về vẻ đẹp của chị hài hòa như nụ hoa vừa mới chớm nở.

Tôi nhìn chị lâu lắm, lâu không biết bao lâu nữa, đến khi chị trở mình miệng ấm ở điều gì đó tôi nghe không rõ "á ... m ....a", tôi vờ nhắm mắt nhưng tai tôi vẫn nghe ngóng, một lát sau không thấy động tịnh và biết rằng thì ra chị vừa mơ, chị mơ gọi má trong giấc mơ, tôi biết chị thương má nhiều lắm. Lúc má mất, chị đau khổ nhiều lắm, nhiều ngày không ăn không ngủ để rồi tôi phải nhờ người chở chị vào nhà thương. Kể ra cũng tội cho chị, má mất rồi chị phải gánh vác trên vai một trách nhiệm nặng nề: lo lắng cho tôi, khi tuổi đời của chị chưa quá 18 . Tôi thương chị quá, ước gì tôi có thật nhiều tiền để lo cho chị có cuộc sống đầy đủ .

Bỗng "bực" một tiếng, cái cúc áo trên người của chị mở tung ra, tôi bất chợt để ý vào nơi vừa phát tiếng đó. Nút áo chị đã mở bung lộ hẳn một vùng da trắng toát. Thoáng trong phút chốc, tôi nhắm mắt lại để tránh phải đối diện với những cái mà tôi luôn luôn tự chủ với chính mình là không được nhìn vào nơi đó, nhưng sự tò mò của thằng con trai mới lớn đòi hỏi sự hiểu biết lại thôi thúc tôi. Tôi phân vân không biết phải tính sao. Quay mặt đi là xong chuyện, nhưng lơ nhìn rồi thì nhìn nữa có sao đâu, tôi nghĩ vội trong lúc mắt tôi đang nhắm, nhưng thực sự trong đầu tôi hiện rõ ràng những chi tiết trên cơ thể chị, trời ơi sao bộ ngực của chị trắng ngần thế, bầu bĩnh thế, chắc tôi không thể kiềm chế mình được nữa rồi. Tôi phải nhìn thôi. Sự tò mò của thằng con trai mới lớn sao mà nó gian ác thế. Đối diện trước mặt tôi là một sự kính yêu vô lượng của một người chị và một sự đam mê thèm khát đã có trong tôi từ mấy tháng qua. Tình dục là cái chị mà sao lạ quá! làm tôi phải tranh đấu với bản thân của tôi với những luân thường đạo lý mà chị thường hay răn dạy cho tôi mấy năm qua.

Tôi mở mắt ra nhìn mặt chị, hình ảnh người chị kính yêu của tôi bỗng làm cho tôi thấy dễ chịu hơn, dễ tự chủ bản thân hơn, tôi xoay mặt sang hướng khác để tránh nhìn vào ngực của chị. Nhưng không được bao lâu, tôi lại thấy toàn thân bức rức khó chịu khi thêm khát một sự tò mò muốn biết. Tôi bắt đầu theo dõi nhiều lý do trong đầu để tha thứ cho hành động sai trái sắp diễn ra trước mắt tôi. Tôi đành phải chịu thua, tôi chấp nhận những lý do đó để tha thứ cho chính tôi, tha thứ cái cảm giác ham muốn nhìn thấy ngực của người con gái, mặc kệ đó là chị của tôi. Tôi van nài lương tâm của chính tôi cũng như với chị dù chỉ một lần thôi, xin chị hãy tha lỗi cho em nhé! Nghĩ tới đó, tôi quay trở lại nhìn chị, nhìn ngực chị và nhìn thẳng không chớp mắt. Tôi bỗng thỏa mãn với những gì trước mắt, chị tôi quá, tròn trịa quá, xinh xắn quá, trông chị dường như còn đẹp hơn trước nữa.

Chị lại trở mình, "bực", một cái cúc áo lại sút ra vì không chịu nổi sự căn cứ của bầu ngực vun cao của chị. Tôi nuốt nước bọt chiêm ngưỡng lần đầu tiên trong đời của tôi thế nào vẻ đẹp của người phụ nữ. Tôi cố gắng nằm yên để không đánh thức chị dậy.

Trời đã sáng hẳn, tiếng gà gáy lại vang lên, chị tôi lại trở mình lần nữa, chị quay lưng về phía tôi, cục cựa đôi lúc rồi nằm im bất động, đáng lẽ thì chị phải thức dậy như thường lệ, nhưng chị vẫn nằm yên, tôi biết chị chắc mệt mỏi lắm rồi, tối qua chị chạy đôn chạy đáo để xách nước từ thao qua lu rồi từ lu đổ vào bồn thì làm sao mà không mệt được. Tôi cảm thấy thương chị vô cùng, chị đã khổ lắm rồi.

Tôi ngồi dậy định dọn những gánh hàng sẵn mà chị sẽ mang chợ bán, để khi chị thức dậy thì chị không cần phải làm. Khi tôi ngồi dậy tình cờ tôi liếc sang bên ngực của chị một lần nữa do không kiềm chế được bản thân. Trời ơi! Chị tôi có cái núm sao mà nhỏ nhắn dễ thương thế kia. Nó hồng hồng như một búp hoa tí hon nhấp nhô theo nhịp hơi thở đều đều của chị, hơi thở tôi bỗng trở mạnh hơn trước, tim tôi rộn ràng hơn, thân thể của tôi như nấc lên từng nhịp một theo phản ứng tự nhiên. Tôi lại nuốt nước bọt.

Mắt nhìn vào cả người chị, từ đầu cho tới chân . Chị có mái tóc dài xõa mềm lất phất qua vai, sợi nào cũng mượt và dày, cái cổ thon và dài, mình chị là mình dầy và chị có đôi mắt tròn to nun núc thịt sần chắc . Tôi không còn chịu được nữa, tôi muốn ôm ngay chị vào lòng để thỏa cái lòng thèm muốn đang đốt cháy con lợn lòng trong tôi . Nhưng tôi kịp thời ngăn lại, không thể nào, chị là chị của mình, tôi không thể nào xúc phạm tới chị được. Chị đây là người chị kính yêu của tôi . Không thể nào tôi có thể làm cho chị đau lòng được . Mặc dù tôi yêu chị lắm, nhưng tôi cũng kềm chế được bản thân. Nghĩ thế, tôi liền đứng dậy, không nhìn lại chị nữa, tôi cầm đầu chạy ra ngoài cửa , chạy thật nhanh như để xóa đi hình ảnh đẹp đẽ và gợi cảm của chị đang khơi mào trong lòng tôi từng cơn. Từng cơn .

Kể từ ngày hôm đó tôi để ý tới chị nhiều hơn, tôi nhìn chị lâu hơn mỗi khi chị quay đi nơi khác, tôi nhìn chị lâu hơn mỗi khi ngồi đối diện để trò chuyện hay ăn cơm tối, tôi để ý từng hành động đứng ngồi của chị, từng ánh mắt của chị tròn xoe chớp sáng như những ánh sao mỗi khi chị vui sướng hay xúc động buồn khổ, tôi để ý từng nét ngón bàn tay xinh xắn và khéo léo của chị mỗi khi làm việc nhà, hay thu xếp quần áo . Tôi còn để ý thấy chị ngày nào cũng gội đầu sạch sẽ nên chị mới có được mái tóc huyền mượt óng ánh, chị lại tắm rất kỹ, cả tiếng đồng hồ là chuyện thường. Đồ đạc của chị rất ngăn nắp, quần áo của chị được xếp thẳng thớm, ngay ngắn, nhất là đồ lót thì chị giữ gìn rất kín đáo và sạch sẽ . Tôi sống với chị đã mười mấy năm rồi mà thật tình tôi chưa bao giờ nhìn thấy quần lót và áo ngực của chị phơi bữa bãi . Sau khi quan sát kỹ và để ý nhiều lần thì tôi mới biết, thì ra quần áo lót của chị được phơi ở trong tủ quần áo của chị . Chị có thói quen mỗi khi chị tắm xong thì chị hay giặt sạch quần áo lót và vắt cho thật khô, sau đó chị mang chúng vào tủ quần áo và mở cửa hờ cho gió hong mau khô . Hèn chi tôi mới hiểu tại sao mà tủ quần áo của chị ít khi khép chặt lại .

Dần dần tôi quen dần tất cả những thói quen của chị, chị hay tắm vào tối khuya lúc 12 giờ khi tôi đã đi ngủ . Lần đó như mọi lần tôi đang lim dim ngủ . Chị tôi sau khi làm xong hết mọi chuyện vặt vãnh trong nhà thì chị mở tủ và lấy quần áo bước ra sau nhà, tôi bỗng tỉnh dậy khi nghe tiếng nước xối , tiếng nước chảy róc rách xuống mương, tôi đoán biết chị tôi đang tắm ở sau nhà, bỗng tim tôi lại đánh liên hồi . Tôi thấy toàn thân bức rức khó chịu , sự tò mò của tôi , của một thằng con trai mới lớn đòi hỏi sự khám phá cơ thể của người khác phải lại dâng lên trong lòng. Tôi gát tay lên trán, lắng nghe từng ca nước xối và trần trọc bản khoăn không biết phải làm sao. Muốn mà lại không dám, bởi lương tâm của tôi lại bảo với tôi rằng, đây là chị của mày, mày đâu thể nào làm như vậy được, mày đâu thể nào nhìn chị mà tắm được . Tôi quay mặt vô tường, hai mắt nhắm nghiền cố xua tôi vào giấc ngủ mặc cho tiếng nước chảy róc rách cứ rả rả bên tai của tôi như thúc dục một sự phạm tội cần phải làm ngay tức khắc.

Không biết tôi đã tranh đấu quyết liệt giữa đạo đức con người và lòng ham muốn xấu xa của tôi cho tới bao lâu, sau đó tôi nghe tiếng kéo cửa của chị tôi thì mới biết là chị đã tắm xong. Tôi như người mất hồn tìm lại được bảy vía, tôi thấy thân mình nhẹ tơn

thoải mái vì đã làm chủ được bản thân. Và sau đó tôi ngủ thiếp đi với những điều hãnh diện về mình.

Sáng hôm sau khi tôi mở mắt thức dậy, thấy chị lui cui làm chuyện gì đó . Tôi đoán biết là chị đang nấu cháo cho tôi ăn sáng . Nhìn chị lam lũ tóc tai chưa kịp chải bới mà tôi thấy thương chị nhiều hơn . Tuy chị không trang điểm và trang sức nhưng trông chị toát ra một nét đẹp đơn sơ thánh thiện . Tôi bỗng thấy xáo trộn trong tâm hồn, không biết tôi thương chị là vì tình thương máu mủ là tình thương chị em hay vì tình thương trai gái nào đó bởi vì chị quá đẹp, quá hoàn hảo trong ánh mắt của tôi . Hoặc là cả hai điều đó đều đúng với tôi . Nội tâm tôi bỗng trở thành mâu thuẫn và không biết làm gì để phân rõ đâu là đâu. Tôi thật tình mong rằng tôi không yêu chị như tình yêu trai gái, phải chi tôi mãi mãi là đứa em trai ngoan của chị thì hay biết mấy. Tôi bỗng nhìn ra ngoài, nắng đã tràn quá bức thêm trước nhà, trời hôm nay đẹp quá làm cho tôi thấy tràn đầy lòng tin, lòng tin rằng tôi có thể làm được điều này.

Kể từ lúc đó tôi cố gắng tránh mặt chị như tránh đi tình cảm của tôi giành cho chị, tôi không dám nhìn thẳng vào mặt chị, vào đôi mắt tròn xoe lóng lánh, không dám nhìn thẳng vào đôi môi của chị, đôi môi mọng ướt mà ngày đêm tôi mơ mộng được một lần nếm thử dầu biết rằng nó sẽ ngọt lắm, nó sẽ làm cho tôi ngất ngây mà cả đời tôi không bao giờ quên được.

Tôi lại không dám nhìn lên vào ngực của chị nữa, nơi mà một lần tình cờ tôi đã nhìn thấy nó, một cái bầu tròn tròn căng căng đội bên dưới cái núm nhỏ be bé màu hồng mà suốt đời của tôi không bao giờ quên được, và chỉ mong một lần được xúc giác ở mười đầu ngón tay một sự mềm mại sung sướng.

Tôi tránh mặt chị kể cả nghĩa đen và nghĩa bóng, tôi ít nói chuyện với chị hơn kể từ dạo đó. Tôi cố gắng ít nghĩ tới chị hơn trong đầu , tôi cố gắng xua đuổi hình ảnh của chị ra khỏi bộ óc vẫn vợ của tôi tuy rằng điều đó thật lấy làm khó xử cho tôi bởi vì tôi không thể nào tập trung học bài được khi hình ảnh của chị cứ lờn vờn trước mặt, mỗi khi tôi cầm sách trên tay, những chữ viết trên trang giấy như treu ghẹo tôi, chúng nó nhảy múa quay cuồng trước mắt tôi để rồi xếp lại thành khuôn mặt của chị ẩn hiện.

Sau đó tôi khám phá ra rằng tôi càng tránh mặt chị, thì tôi lại càng thương và mộng tưởng về chị nhiều hơn . Tôi tự than thở với trời với đất là tôi phải làm sao bây giờ! Tôi không còn muốn học hành nữa, cuốn sách đã bị tôi quăng xuống sàn và suốt ngày tôi chỉ biết vui mình trong cái mền kính mít hy vọng rằng tôi không còn nghe được tiếng động nào của chị, tôi mong những bước chân nhẹ nhàng, tôi mong những tiếng lào xào quét dọn, tiếng chiền xào đồ ăn, kể cả tiếng tăng hắng của chị mỗi khi bị khói làm cay cổ họng của chị không còn nữa để tôi không còn có hình ảnh của chị trong lòng nữa, để cho chị đối với tôi không còn tồn tại từ giờ phút này trở đi . Mà trời ơi! Tôi có thể dần lại mình khi nghe những âm thanh đó, nhưng tôi không thể nào cản

được lòng mình khi tiếng xối nước lúc chị tắm nó lại cứ rỉ rả mãi bên tai của tôi. Nó còn hơn một cơn nghiện đang dần vật xoi mới trong tâm hồn của tôi . Mỗi tiếng xối nước của chị là cái nhấm mặt nhíu mày mà tôi đang tranh đấu với bản thân chống chọi với cơn lợn lòng như muốn thoát ra khỏi trại chuồng của đạo đức luân thường .

Thế rồi tôi đã chịu thua với bản thân của mình . Tiếng xối nước của chị không ngờ lại có sức mạnh phi thường như thế . Tôi quyết định tối nay là một đêm tôi phải làm những gì mà tôi tự hỏi đã chờ đợi quá lâu . Thời gian hai tháng rồi, sự chờ đợi của tôi thật là vô lý. Tôi không thể chờ được nữa . Tôi không thể dần lòng được nữa .

Trời chạng vạng tối, ăn cơm xong . Tôi lại mở sách ra giả vờ như đang học, chị tôi vẫn như bình thường lau chùi, dọn dẹp các thứ, và chuẩn bị những thứ khác cho ngày mai . Tôi trông cho thời gian qua mau để có thể thực hiện được ý định của mình . Nhìn thấy chị lau chùi nhà bếp, chiếc cúc áo mở bung ra tự lúc nào khoe hai bầu ngực nun núc trắng phao, tôi bỗng thấy nôn nao vô hạn, không còn tâm trí nào nữa, chỉ còn biết nghĩ quẩn.

Và rồi thời khắc đó cũng tới . Tôi đã chờ được lúc này . Khi chị tôi mở tủ lấy quần áo và tắt đèn trước để bước ra sau nhà . Tiếng khép cửa sau , nơi ngăn cách giữa phòng ngủ và nhà tắm, thì tôi tung mình ngồi dậy. Tôi rón rén nhẹ nhàng bắt một cái ghế đầu cao đặt sát vách . Tiếng nước được vắn ra thao làm cho tôi càng rộn ràng náo nức . Hai tay run run còn hơn khi bị thầy giáo gọi lên trả bài . Nhưng tôi cũng ráng bình tĩnh để không gây ra tiếng động nào.

Tiếng xối nước lại vang lên lúc mạnh ào ào, lúc rỉ rả róc rách. Tôi bước một chân lên ghế. Rồi hai chân. Tôi lom khôm đứng dậy . Ánh đèn điện 60 Watts sáng hắt lên vách nhà lá làm cho tôi trong chốc lát bị chói lòa nhưng vẫn còn thấy bóng của chị kỳ cọ những động tác đều đều nhẹ nhàng in lên vách lá làm cho tôi càng thêm mất bình tĩnh, hơi thở trở nặng. Tôi chồm người tới cố rần mắt để trông xuống phía dưới, nhưng tôi sợ vách lá phát ra tiếng lộp xộp nên không dám chồm quá cao . Khi đó tôi chỉ thấy cái đầu của chị, tóc được bới cao, khoe cái cổ trắng ngần cao sang quá! Tôi nhón gón để cho cao hơn thì chỉ thấy được đôi vai trần xương xương của chị, tôi biết chị quay lưng về hướng của tôi nên yên tâm không sợ chị bất chợt nhìn lên. Tôi rón rén chống tay vào sườn nhà , nơi có ống tre làm sườn ngang, để tỳ tay và nhón đầu cao hơn nhìn xuống. Chị tôi đang xoa xà bông khắp mình . Tôi bậm môi để tránh hơi thở của tôi giờ này bỗng trở nên dồn dập hơn trước, tôi chỉ có thể thở bằng miệng. Chỉ nhìn thấy đôi vai trần của chị thôi thì máu của tôi đã sôi sục trong lòng rồi . Tôi muốn đu người lên cao để nhìn cho rõ những gì bị khuất sau đó, nhưng tôi lại không dám . Lại ngại bị chị tôi phát giác. Tôi nán chờ trong khi vẫn lắng nghe từng tiếng động của chị .

Khi chị cúi xuống mức nước ở trong thao thì tôi không thấy chị nữa, khi chị đứng lên thì tôi chỉ thấy đầu và vai của chị . Nhưng tôi vẫn kiên nhẫn đứng chờ chị, chờ có cơ

hội thì tôi sẽ ngắm nhìn toàn bộ vẻ đẹp của chị cho rõ hơn . Và tôi đã chờ được phút giây đó . Khi chị xối ca nước cuối cùng lên trên mình và bước về phía trước để lấy cái khăn mắng trên sợi dây gân được móc vô từ hai vách nhà, lúc đó thì tôi có dịp trông rõ được bán thân của chị ở sau lưng . Trời ơi! Dáng người của chị thon thon, cái eo nhỏ nhắn, mái tóc thì bũa xuống dài tới lưng eo thật đẹp quá, dưới đuôi tóc là một bờ mông trắng nõn đẹp tuyệt vời . Oi bờ mông của chị, sao mà vun đầy thế , một đường chẻ giữa cách chia đôi bờ thật khâu khích. Tôi không còn tự chủ ở bản thân mình nữa, hai bàn tay tôi bóp chặt vào cây đòn ngang theo phản ứng tự nhiên , vừa hồi hộp vừa kích thích trong lòng .

Chị vói tay lấy cái khăn, tôi có dịp nhìn xéo dưới cánh tay của chị, ở đó tôi thấy được bờ ngực mà tôi đã có dịp chiêm ngưỡng trong lúc chị ngủ hôm trước. Bây giờ nó lại len lén nằm dưới cánh tay của chị, tôi thích quá!

Chị từ tốn lau mình như là thời gian hãy còn quá nhiều cho chị để làm việc đó, chị lau luôn mái tóc dài từng chút từng chút một . Khi chị lắc lư đôi tay để vắt cho tóc mau khô thì bờ ngực chị đung đưa , bờ mông của chị rung rinh, tôi lại lim dim đôi mắt để cố ghi lại hình ảnh đẹp đó vào trong lòng rồi rón rén tuột xuống ghế, mang ghế trở lại chỗ cũ và leo lên giường trước khi chị mở cửa bước ra . Thế là đêm đó tôi cứ mơ tưởng tới chị, tới đôi môi mọng đầy, đôi vai thon gầy, tới bộ ngực vun vun và tới bờ mông căng mọng run rinh của chị và ngủ thiếp đi với giấc mộng đẹp chưa bao giờ tôi có được trong đời .

Và kể từ sau cái đêm hôm đó hình ảnh của chị mà trước đây tôi cố tình xua đuổi trong đầu của tôi lại ào ào tràn về như cơn nước lũ phá tan những đạo đức chướng ngại đã ngăn cản tôi. Tôi chủ động nhớ tới chị và thích nhớ về chị, đi đâu tôi cũng nhớ tới chị, tôi làm gì cũng nhớ tới chị, hễ rảnh là tôi nghĩ về chị, và khi nằm mơ tôi cũng mơ toàn là chị . Không giờ phút nào mà tôi không nghĩ tới chị, nghĩ tới thân người ảnh lỏa thể của chị đẹp như một bức tượng vệ nữ của các nhà điêu khắc.

Bình thường thì tôi ít giúp chị trong công việc buôn bán của chị thì nay tôi hăng hái hơn, tôi ít khi lo cho sức khỏe của chị thì tôi lại lo nhiều hơn . Tôi xung phong làm việc hầu như mọi chuyện để cho chị đỡ vất vả . Chị tôi bỗng nhiên thấy tôi thay đổi từ một người bình thường ít làm việc thành một người siêng năng hăng hái thì lấy làm lạ lắm, cứ khen tôi luôn miệng, tôi cũng cảm thấy rất hài lòng vì đã làm cho chị được vui, và kể từ ngày đó thì tôi quán quýt bên chị luôn . Tình cảm của tôi đối với chị mỗi ngày đã chứng tỏ sự khác biệt , tôi không còn thương chị như một người em thương một người chị mà tôi đã thương chị như một người con trai thương một người con gái, người đàn ông chịu đựng người đàn bà, và người chồng âu yếm người vợ. Tôi đã biết ghen mỗi khi có người đàn ông nào cố tình ve vãn chị, tôi biết giận hay nói những câu dỗi hờn mỗi khi chị vô tình nạt tôi hay la mắng tôi, tôi biết buồn mỗi khi nghĩ tới mai này cuộc đời của chị sẽ ra sao, khi chị phải đi lấy chồng, tôi không biết có cho phép chị làm

điều đó không, tôi tự nói với chính mình đương nhiên là không, nhưng tôi không biết nói sao cho chị hiểu được lý do của tôi khi không muốn chị lấy chồng. Tôi không thể nào nói cho chị biết là tôi yêu chị lắm, tôi không thể nào nói là "Tôi, là một thằng em trai cùng máu mủ với chị đã yêu chị như tình yêu đôi lứa, tình yêu trái gái, tình yêu chồng vợ, chị có yêu em không?, chị có biết là em yêu chị còn hơn chính cả bản thân mình". Tôi không thể nào và không thể nào bộc lộ tâm tư của tôi như thế được, chẳng thà tôi ôm mối tình thầm kín mãi trong lòng uất nghẹn để rồi còn được ở chung với chị, còn được chiêm ngưỡng chị vào mỗi buổi tối trước khi đi ngủ còn hơn phải mất chị luôn.

Một thời gian sau, sự tò mò của tôi đã không chấm dứt ở mức độ đó, tôi suy nghĩ và suy nghĩ, tôi tìm cách và tìm cách. Cuối cùng tôi nghĩ ra một cách, hôm đó sau khi giúp chị mang hàng ra chợ bán, tôi quyết định không đi học ngày đó và trở về nhà để chuẩn bị mọi thứ. Tôi đi vòng ra sau nhà, nơi căn nhà tắm. Tôi quan sát chung quanh và tìm ra một nơi tiện lợi. Bên hông nhà tắm có một miếng cao su dùng để che nắng, che mưa, tôi dùng kềm để tháo thanh nẹp miếng cao su ra và lấy dây thun buộc lại đầu để giữ tạm nơi đó. Sau khi xong xuôi thì tôi trở ra chợ để giúp cho chị tôi bán hàng, chị ngạc nhiên vì thấy tôi không đi học, tôi nói với chị là tôi bệnh và đã xin nghỉ học ngày hôm đó. Chị nói, "thôi tôi về đi để chị ở đây bán được rồi", nhưng tôi không chịu và nhất định ở đó giúp chị, cuối cùng thì chị cũng bằng lòng để tôi giúp và chỉ trách yêu với tôi thôi. Cũng nhờ tôi ở đó với chị mà phát hiện ra anh Lâm, người láng giềng đã thương thầm chị từ lâu. Tôi biết anh ta hay ve vãn chị những lúc không có mặt tôi, còn khi có mặt tôi anh làm ra vẻ tình cờ ghé ngang. Tôi không thích anh ta lắm, nhưng vì nể chị nên tôi không có biểu lộ gì quá đáng để làm mất mặt chị.

Tôi giúp chị bán hết ngày hôm đó và giúp chị mang gánh về nhà. Sau khi cơm nước xong tôi lấy bài ra học và ngồi chờ đợi "thời cơ" đến. Khi chị lấy quần áo và đi vào nhà tắm thì tôi đã có chuẩn bị trước, nguy trang sẵn một cái gối ôm lót dưới mền trông giống một người đang nằm ngủ. Xong xuôi tôi mở cửa trước để đi vòng ra phía sau, nơi căn nhà tắm, tôi nghe lạo xạo tiếng thay đồ của chị thì thấy mừng thầm trong bụng, tôi rón rén tháo giầy thun buộc cây nẹp cao su ra, không một tiếng động nào. Tôi vén miếng cao su qua một bên để hé cái đầu nhìn vào. Vì nơi đây thật là tối nên chị tôi không thể nào nhìn thấy được, nhưng ngược lại tôi thấy rõ chị mồn một từ đầu tới chân. Ô kìa, chị chỉ còn lại chiếc xì líp nhỏ nhắn, chị đang quay lưng về phía tôi không mãi may có một sự ngờ vực nào cho sự hiện diện của tôi.

Trời ơi chị đẹp quá, đẹp từ trên xuống dưới, tôi không thể nào kềm được cơn lộn lòng từ từ tỉnh dậy, máu trong người tôi chạy rần rần xuyên qua những đại mạch và tiểu mạch lan khắp thân thể, tim tôi đập mạnh những tiếng "thình thình" như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, hai tay tôi run run như một tên ăn trộm đang sắp sửa lấy một món đồ quý giá và sợ bị người chủ bắt được quả tang, mắt tôi căng to và to hơn để chiêm

ngưỡng kỹ càng từng ly từng tý không thiếu sót những đường nét phiêu diêu gợi cảm mà lần đầu tiên thấy được toàn bộ.

Chị bắt đầu tuột chiếc xì líp từ hông xuống đùi, rồi chị khép hờ đôi chân lại lắc lắc đôi hông cho chiếc xì líp ôm theo chân tự động rớt xuống sàn, chị bước chân sang một bên và cúi xuống lượm lấy nó rồi thả nó vào cùng đống đồ dơ chị vừa mới cởi lúc nãy . Giờ đây chị hoàn toàn không một mảnh vải nào trên mình .Tôi được dịp lần đầu tiên thấy rõ từng đường nét cong cong tuyệt đẹp trên người của chị dưới ánh đèn vàng 60 Watts. Tôi thấy da thịt của chị trơn tru mịn màng, đó là do bao năm tháng chị cố tâm gìn giữ . Cũng chính nhờ làn da sáng mịn hiếm thấy như chị ở xóm này nên ai nấy cũng biết chị, những cô gái mới lớn ai nấy cũng mong có được làn da như chị . Nhiều người dò hỏi vì sao, chị chỉ cười rồi nói gọn lỏn một câu, "Thì ít ra nắng một chút, đi đâu cũng đội nón trùm khăn...". Quả thiệt thế, chẳng những chị có làn da đẹp mà chân của chị cũng đẹp, nó vừa thon vừa dài , đó là phước phần của chị do di truyền từ gia đình bên nội nên dáng của chị đẹp vô cùng, cao thon gọn gẽ . Tôi thiết nghĩ rằng nếu chị sinh ra trong một gia đình giàu có thì chị có thể tham gia thi hoa hậu rồi .

Khi chị nghiêng người qua để bới mái tóc lên thì tôi có dịp nhìn thấy toàn bộ cái bầu ngực trần hơi trễ xuống vì sức nặng của nó . Hai đầu vú của chị vồng ngược lên trên như trái xoài vừa mới chín đầu mùa, lớn hết cỡ , cái núm của chị nhỏ xíu trông thật đáng yêu làm sao . Hồng ối là hồng! Nhỏ ối là nhỏ !

Khi chị cúi xuống mức nước . . . trời ơi tôi có dịp chiêm ngưỡng cái gọi là tặng phẩm của trời cho , nó mới đẹp làm sao, nhen nhúm một đám lông đen tuyền mọc lún phún vòng quanh cái khe chẻ giữa hai miếng thịt nho nhỏ vun lên kẹp vừa khít giữa hai đùi . Chị mức nước , đứng lên rồi trút từ đầu xuống, rồi chị cúi xuống mức tiếp, động tác đều đều lên xuống làm cho tôi càng phấn chấn trong lòng bởi tôi thấy rõ từ phía sau, ở dưới cặp hông của chị, ở giữa hai đùi của chị là một tòa thiên nhiên thấp thoáng lúc ẩn lúc hiện, lúc lên lúc xuống, lúc đóng lúc mở, lúc khép lúc nở .

Khi chị đứng dậy thì nó khép lại , khi chị cúi xuống thì nó xòe ra như cánh hoa vừa chớm nở phơi bày rõ nét trái phải hai bên . Và tôi có dịp tường tận những sợi lông bóng tuyền ướt rữ xuống ở cuối mép , xuôi theo dòng chảy của nước đọng lại vài giọt, nhỏ rón rén xuống đất như chiếc lá buổi sớm mai đọng lại giọt sương đầy ở đỉnh lá.

Khi chị ngừng xối ngược để quay qua kỳ cọ thì tôi không còn tin vào mắt mình nữa, lần đầu tiên tôi mặt đối mặt với vẻ đẹp của chị , một tòa thiên nhiên độ sô, một vẻ đẹp thướt tha phất phơ trước cơn gió như một vệ nữ đứng hiên ngang, những nơi cần lớn thì chị có lớn , những nơi nào cần nhỏ thì chị có nhỏ . Ôi, chiếc lá đa của chị thật nhỏ nhắn, thật xinh xắn nếu nhìn từ phía trước, nó như một đóa hoa hướng dương mà những cánh lá li ti xếp ngay ngắn mọc xuôi theo đường nước rữ xuống, chạy dọc theo

cái khe hở một miếng thịt nhỏ bé màu hồng nằm giữa hai miếng thịt to hơn trắng nõn .

Hai tay chị bắt đầu kỳ cọ từ cổ, xuống tới ngực, chị xoa chung quanh hai đầu núm vú, chị kỳ hai bên sườn, chị đặt hai bàn tay giữa hai đùi vuốt lên vuốt xuống. Nhè nhẹ . Những động tác kỳ cọ của chị làm cho tôi , là một thằng con trai mới lớn, thật rạo rức trong lòng, tôi thấy thân người mình nóng rang, máu bơm căng cứng cả mình mẩy như muốn nổ tung ra tức khắc .

Khi chị cúi xuống lấy xà bông và bắt đầu thoa lên người . Động tác thật nhuần nhuyễn trơn tru như chính tính chất của cục xà bông vậy. Khi chị cọ sát nó vào giữa hai đùi của chị , tôi bỗng ước gì tôi là cục xà bông đó , có thể được hôn hít những chỗ kín đáo gợi cảm kia . Tôi muốn tôi được bay nhảy khắp mình của chị, từ trên xuống tới dưới, từ những khu đồi cao tới những khe rãnh nhỏ xíu sâu hút vào bên trong.

Bọt xà bông phủ người của chị , toàn thân trắng xóa, chung quanh hai đầu vú, và ở giữa hai đùi chị phập phồng những cái bong bóng trắng nhỏ ẩn hiện hòa lẫn những sợi len ten bóng bẩy . Khi chị giơ một chân lên bậc thêm được xây sát bên lu nước để xoa xà bông vào giữa hai đùi thì tôi có dịp nhìn thấy toàn diện những gì mà tôi hằng ao ước . Lúc đó chị cho bàn tay vét từ dưới vét ngược lên, bọt cũng theo tay chị đi hết, chỉ còn lại tất cả là nơi đó, một ranh giới hẳn hoi chia giữa đông tây, một miếng thịt nhỏ hồng hồng nằm kín ở giữa nơi đó .

Chị đưa tay vào giữa và kỳ cọ nơi đó thật là kỹ bởi chị là người rất kỹ lưỡng, rất vệ sinh, tôi biết . Tôi thấy rõ ngón tay giữa của chị xoa đều nơi đó, chị để sâu hơn và sâu hơn nữa và điều đó đã làm cho tôi giật bắn cả người, mồ hôi rịn ra hai bên nách . Hai chân của tôi run rẩy nhưng con người của tôi vẫn tiếp tục mở to để dõi theo mọi động tác của chị . Một tay chị kéo hai miếng mặc nhỏ ra hai bên, một tay chị cầm ca nước xối vào nơi đó, nơi mà chị vừa mới xoa xà bông và kỳ cọ . Nước trôi hẳn những gì vướng mắc đang che đậy sự tò mò của tôi , để cho tôi trông rõ cái hồng hồng chung quanh một cái lỗ be bé . Chị tiếp tục xối thêm năm bảy ca nước vào nơi đó cho đến khi hoàn toàn sạch sẽ thì chị bỏ chân xuống và bắt đầu tưới nước lên mình để xả hết xà bông trên người . Xong xuôi, thì chị lau mình .

Tôi đợi cho chị mặt xong quần lót vào thì rón rén khép miếng cao su lại và đi vòng ra phía trước . Tôi trở lại giường và đắp mền trở lại trước khi chị trở vào . Khi tôi nghe hơi thở của chị bắt đầu đều thì tôi nhớ lại hết những gì tôi thấy lúc nãy đem ra hết ôn lại từ đầu tới cuối . Tôi bỗng thấy mình lại phấn chấn vô cùng trước hình ảnh lỏa thể của chị trong trí óc, tôi lần lượt phơi bày từng bộ phận trên người của chị ra trước sự tưởng tượng của tôi. Không che đậy thứ nào hết . Khi đó tôi ôm chiếc gối ôm và xiết mạnh và xiết mạnh hơn nữa, mỗi lúc một chặt hơn và nhịp nhàng hơn nhưng cố gắng không gây ra tiếng động vì sợ đánh thức chị tôi dậy . Tôi rùn mình thấy sung sướng vô

tận như đang ôm chính chị mình ở trong vòng tay, tôi thấy giữa hai đùi mình nóng và ẩm ướt, tôi thở phào nhẹ nhõm và nằm yên ôm gối ngủ thiếp đi cho tới sáng .

Sau đó thì đêm nào tôi cũng lén lút nhìn chị tắm và trở vào giường liên tưởng tới chị .
Càng ngày thì tôi biết tôi đã lún sâu vào điều này mà tôi biết tôi đã lỡ leo lên lưng cọt rồi thì khó mà trở xuống. Tôi lại càng thương chị hơn bao giờ hết . Thỉnh thoảng tôi có ý nghĩ được gần gũi với chị để cảm giác thế nào là tình yêu đam mê của tôi giành cho chị, nhưng tôi cố gắng xua đuổi nó đi vì biết rằng điều đó không thể nào xảy ra. Tôi bắt đầu hút thuốc và uống rượu. Thuốc và rượu có thể làm cho tôi quên đi hiện tại, quên đi cái cảm giác lạ kỳ đã có trong mình của tôi. Đời không xử đẹp với tôi , không xử đẹp với chị, vì nó đã cho tôi một hoàn cảnh trái ngang như thế này thiệt không công bằng cho tôi mấy.

Tôi hút thuốc và uống rượu để nghiền ngẫm cái sự đời đen như mồm chó đã giành cho hai chị em chúng tôi , đã đưa tôi vào thế kẹt là yêu thương chính người chị ruột của mình. Tôi trách tôi, trách nhiều lắm, nhưng tôi đổ lỗi cho ông trời đã an bài như thế. Tôi biết con người không phải là cỏ cây, con người có tình cảm mà tại sao tôi lại có tình cảm với chính người chị của mình thì thật là một điều khó hiểu, khó giải thích. Tuy tôi không thể yêu được chị của mình nhưng tôi đã thề là không thương bất cứ người con gái nào khác . Đối với tôi thì không có ai có thể so sánh được với chị, chị hiền nhất, chị đẹp nhất, chị là thiên thần, chị là tất cả ...

Mặt khác tôi ước gì tôi được ôm chị trong lòng được thơm lên trán của chị, lên môi của chị, lên bộ ngực trắng ngần của chị, được vuốt bờ hông vun đúc căn tròn. Được cảm giác những gì thầm kín của chị và chia sẻ những gì mà tôi có được với chị. Tôi mong ước được tắm chung với chị, được ngủ chung với chị, được chị vuốt ve mơn trớn dưới lòng bàn và được làm chồng của chị, khi đó thì tôi và chị sẽ sống một cuộc đời hạnh phúc chỉ bên nhau.

Thời gian trôi qua mau khi hoa cúc trong vườn bắt đầu chớm nở , chị tôi đã lớn hơn một tuổi và đẹp hơn trước nữa, đẹp như lán hoa cúc vừa bình dị vừa đơn giản. Tình yêu của tôi đối với chị càng chín mùi hơn . Nhưng tôi đã quyết để sự chín mùi đó thối rữa dần theo năm tháng, để chị tôi không bao giờ thất vọng khi tìm ra sự thật phũ phàng, sự thật là người em trai của mình đã thương mình, đã đau khổ vì mình, và có thể suốt đời này của nó sẽ không bao giờ có được tình yêu nào khác.

Tôi hay ví chị như một loài hoa cúc đáng yêu đó, tuy cúc có màu bình dị nhưng cúc rất đẹp, đẹp như chính người chị giản dị của tôi đó . Cúc nở xinh thật xinh , ấp ủ trong lòng tôi bao ngày tháng. Tuy ước ao được gần gũi chị nhưng tôi biết rằng điều đó chỉ là một giấc mơ thôi. Chính vì thế tôi cố tình quen với Lan nhà kế bên. Lan là một cô gái không xấu cũng không đẹp . Lan lớn lên cùng thời với tôi, Lan không có gì đặc sắc chỉ ngoài thân hình nở nang chỉ biết làm lụng suốt ngày, nhưng tâm hồn Lan chan chứa

một cơn lửa dục cao ngất trời, chính vì thế tôi không khó khăn gì để chinh phục được Lan.

Thế là tôi quen Lan, nhưng đúng hơn là tôi lợi dụng Lan. Qua Lan tôi có thể cảm giác được da thịt của người con gái, qua Lan tôi có thể liên tưởng tới chị tôi, cũng là một người con gái . Tôi ôm Lan trong lòng như ôm chính chị của mình, tôi hôn lên trán của Lan như hôn lên trán của chị, hôn lên môi của Lan như hôn lên đôi môi của chị mà thầm tưởng tượng tới sự ngọt dịu của nó, tôi hôn lên cặp ngực đồ sộ của Lan để thấy thế nào cảm giác thực sự khi tôi có thể được gần chị. Chẳng những thế tôi bắt Lan gội đầu bằng bồ kết để có mái tóc đẹp như chị và có mùi thơm bùi kết tương tự như chị . Tôi bắt Lan mặc đồ giống như của chị, tôi kể cả bắt Lan mặc quần lót cùng màu với của chị , khi đó tôi có thể liên tưởng những gì trong vòng tay của tôi là chị . Là thật sự chị ! Chứ không phải là Lan.

Vậy đó... Lan chỉ là công cụ của tôi , để cho tôi lợi dụng khi tình yêu của mình nằm trong thế tuyệt vọng. Lan không biết điều đó đâu, đối với Lan thì thiệt là không công bằng cho lắm, tôi biết tôi là người ích kỷ , nhưng tôi không còn cách nào hơn là chỉ bù đắp cho Lan bằng những thứ khác mà tôi có được: Tôi sẽ chăm sóc Lan hơn, tôi sẽ ân cần với Lan hơn, nhưng những điều này không phát xuất từ con tim mà phát xuất từ sự mặc cảm tội lỗi đối với Lan.

Tôi đã biết ghen khi có người đàn ông đến tán tỉnh chị, nhưng tôi càng tức hơn khi chị đã có cảm tình với người đó, anh Lân tuy không phải là hạng giàu có đẹp trai gì, nhưng bản tánh của chị rất là an phận, chị không bao giờ có ý trèo cao, không bao giờ có ý lấy một người chồng giàu hay đẹp trai nào đó, nên chị đã chọn anh Lân . Tôi biết rằng tánh nết đó của chị sẽ làm cho tôi sẽ phải mất chị trong nay mai . Anh Lân là người rất tốt, lảng giềng ai cũng thương, và nhất là đối với chị anh rất chu đáo, ân cần. Anh Lân thương chị thật lòng và chị cũng vậy . Tôi đã chứng nhận điều đó cho chị khi tình cờ bắt gặp chị cùng anh Lân chẵn gối .

Tôi bỗng thấy giận chị vô cùng, giận cho tình yêu của chị và anh Lân sao mà suông sẻ tốt đẹp . Giận chị vì sau này chị sẽ có một đời sống hạnh phúc, còn tôi thì phải ôm mối tình câm nín chôn vùi nó ở dưới đáy lòng.

Kể từ hôm biết chị có ý trung nhân, tôi không còn giúp chị mang hàng ra chợ mỗi buổi sáng nữa, tôi không còn tỏ ra sốt sắng với chị ở mọi mặt nữa, tôi bỗng thấy hận chị đã đối xử với tôi như thế . Tôi giận chị nhiều đến nỗi đã quyết định trao trinh tiết của mình cho Lan mặc dù trước đó tôi có thể là chỉ giành cho chị khi nào chị cần đến . Đúng vậy, tôi đã trao nó cho Lan trong một lần khám phá ra chị đã quyết định lấy anh Lân . Tôi khóc nhiều lắm, tôi bỏ đi suốt cả buổi ngày hôm đó . Khi tôi trở về tôi không ăn, chị tôi lo lắng, tôi tỏ ra bất cần, chị tôi lấy làm khó hiểu, nhưng tôi không giải thích . Tôi lại bỏ đi mặc cho chị kêu réo . Tôi uống rượu nhiều, tôi cố tình kiếm Lan và rũ

Lan ra ngoài đồng, tôi ở với Lan gần như suốt đêm đó. Rồi chuyện này tới chuyện kia, tôi đã trút hết đồ của Lan ra mặc cho Lan từ chối nói là, "Lan sợ quá, Lan chưa muốn có bầu". Tôi như không nghe những điều Lan nói, tôi ôm Lan trong lòng khác với những lần trước, tôi ghì chặt Lan trong vòng tay rắn chắc như sợ Lan bất thần vùng dậy thì tôi sẽ mất Lan như là mất chị, tôi bỗng thấy hận chị rồi hận Lan vì Lan chính là người thế thân cho chị. Tôi không còn nâng niu Lan như những lần trước nữa, tôi mặc kệ Lan có bỏ tôi sau này, tôi hôn lên ngực của Lan có phần mạnh bạo và nhất là xé rách chiếc quần lót của Lan ra mặc tình cho Lan kêu la hoảng sợ giữa đồng vắng. Tôi dang hai chân Lan ra và nằm áp chặt lên người Lan. Lan chống chọi dữ dội nhưng Lan không đủ sức làm thế, tôi đè Lan sát xuống đám lá khô, giật phăng đi hàng cúc áo trước ngực, tôi vùi đầu mình vào đó để nếm những gì tôi thèm khát ở chị bấy lâu. Lan như yếu dần và yếu dần cho tới khi không còn một chút chống cự nào, Lan ngoan ngoãn để cho tôi tự trút bỏ hết áo quần mà nàng vẫn nằm im ... chờ đợi. Tôi đặt giữa hai đùi Lan sự ấm áp lan tràn, Lan cong chân hứng hết những đê mê chất ngất. Tôi bất thần đâm Lan thật mạnh, Lan cào nát lưng tôi những đường sượt máu.

Thế là tôi hành lạc với Lan một cách vội vã như là một sự trả thù nào đó đối với chị tôi. Tôi muốn vứt bỏ trình tiết của tôi lập tức cho một người tôi hoàn toàn không yêu, là Lan đó! Sau khi đã trút hết cơn giận xuống mình Lan, tôi mặc vội áo quần và bỏ Lan lại giữa cánh đồng vắng mặc cho nàng réo gọi tôi.

Sau đó tôi tiếp tục hành lạc với Lan, mỗi lúc một nhiều hơn, và Lan cũng có phần đam mê trong chuyện xác thịt. Lan rất thỏa mãn với khả năng làm tình của tôi, tôi cũng rất thỏa mãn xác thịt với Lan nhưng hoàn toàn không thỏa mãn về tinh thần. Tình yêu của tôi đối chị lúc nào cũng còn đó nhưng sẽ mãi mãi chìm sâu trong đáy tâm hồn của tôi.

Một năm sau chị và người láng giềng đó dọn ra riêng khi hay tin chị có mang. Tôi buồn lắm vì từ nay không còn được ở gần chị nữa. Nhưng dẫu sao tôi vẫn an ủi được vì chị được hạnh phúc với gia đình mới.

Lan bỏ tôi sau đó vì phát hiện ra tôi có gì không ổn. Đúng vậy, tôi "không ổn" đối với Lan, bởi vì tôi chỉ muốn lợi dụng thân xác của Lan mà thôi. Sau đó tôi thổ lộ sự tình cho Lan hiểu và đề nghị chia tay với Lan. Lan khóc xướt mướt và nói là sẽ hận tôi suốt đời, Lan thề là sẽ giết chết tôi nếu nàng có thể làm được chuyện đó. Tôi chấp nhận sự thù hận của Lan và thật sung sướng nếu Lan có thể giết tôi chết được, để tôi sẽ mãi mãi không còn đau khổ với chính mình nữa.

Tôi sống bình yên trong căn nhà ọp ẹp đó, những kỷ niệm của chị vẫn còn đó, hình ảnh của chị vẫn còn đó vẫn lo cho tôi từng miếng cơm manh áo, lo cho tôi ăn học thành tài.

Nửa năm sau được tin Lan có chồng, tôi như trút đi một nửa gánh nặng tội lỗi trên vai .
Và nửa năm sau đó nữa, khi được tin chị của tôi sanh được đứa con trai đầu lòng, ca
mỗ không được suông sẻ chỉ giữ lại được đứa con. Chị đã ra đi như bông hoa gạo đã
rụng xuống, để còn lại tôi trên cõi đời này cô đơn lặng lẽ khóc lóc trước nấm mộ của
chị.

Tôi đã xuất gia sau đó ...

Hết

Kinh Bích Lịch